

Zakaj predsodki proti inozemcem

Pred skupno sejo odborov za imigracijo in naturalizacijo o-
bsejaborne kongresa je prišel
komisar za imigracijo in natu-
ralizacijo, polkovnik D. W. Mac-
Cormack, ki je ostro govoril o
predsodkih proti inozemcem in
originalne napačne informacije
glede števila inozemcev v tre-
tini države. Podal je statistične
podatke v izpodbijanje trditve,
da je mnogo milijonov inozem-
cev, ki so tukaj nezakonito.
Komisar MacCormack je de-
mostriral:

Imamo danes v tej državi pro-
mozemsko gibanje, ki posre-
duje ali neposredno prizadeva tret-
njemu našega prebivalstva — kaj-
pa ena oseba izmed vsake tro-
je je ali tujerodna ali pa ro-
jenec iz tujerodce.

Osnovno smo mi pravičen in
pravi narod. Zato mora biti
razlog za ta predsodek. Jaz
sem prepričan, da razlog tiči v
tem, da so nekateri prizadevali
povesti tujerodce kot nevaren e-
lement naših oblik vlade, naše-
ga razvoja in našemu življenju
v našem standardu. To pa ne bi
lo mogoče trditi, ne da bi se
skladno, da imamo inozemcev
tako količino, da tvorijo zares
varnost v tem pogledu. Da se
pokaže resnost inozemskega
problema, se je začelo pretirava-
nje inozemcev v tej državi.
Številni inozemci, ki so pri-
nezakonito.

Številke, tolikokrat navedene,
fantastično pretirane. Nikar-
ga dokazi ni za temi pretira-
nimi podatki. Ne da se ne na-
njo na uradne podatke, ar-
hive se naravnost protivijo
nim podatkom ljudskega
življenja, imigracijske službe in u-
nim izjavam delovnega de-
partementa.

Nihče ne more biti nezmisljiv,
če se tiče centve o številu ino-
zemcev, ki so nezakonito v tej
državi. Ako bi se mogli naštetih,
jih deportirati. Spodnji podat-
ki pa informacijah Bu-
rea of Census, imigracijskega
urada in na številu inozemskih
mornarjev, ki prihajajo v new-
yorške pristanišče in odhajajo
njega.

Nihče ne obsoja nikake o-
či ali časopisja za netočne in-
formacije, ali sumi, da krive in-
formacije prihajajo iz enega in
tega vira in so bili razširjeni
od kongresnikov in časopisje.
Izpodbija glavne netočnosti.

1. Inozemsko prebivalstvo
vseh držav ni 20,000,000,
ne samo 6,000,000, kakor se
največ trdi, marveč približno
22,000,000. Približno poldrugi mi-
liard izmed teh ima prvi papir,
dokazno ali potom staršev.

2. Trditve, da je tukaj 3,500,000
do 10,000,000 inozemcev, ki
prišli nezakonito, je fanta-
stično pretiravanje. Najboljše
od teh števil inozemcev, ki
prišli nezakonito in so pod-
vrženi deportaciji, je manj kot
1,000,000 in ceniti se, da šteto-
lo, ki so prišli nezakonito ka-
rni, oziroma ki ne more-
jo po tolikih letih dokazati svoj
prvi prihod, znaša 400,000.

3. Številni mornarjev, ki de-
tirajo, stalno pomenja, pa ni
da njih število, kot nekate-
redno, znaša 250,000 na le-
to, marveč povprečno število de-
teti ni nikdar presegalo pov-
prečnih 21,481 na leto in tekmo

zadnjih štirih let je znašalo 1580
na leto.

4. Ni res, da milijon inozem-
skih mornarjev prihaja sem vsa-
ko leto, marveč približno 250-
000. Namesto da bi jih bilo pol
milijona, ki zapuščajo ladje, da
ostanejo tukaj, statistika za le-
to 1934 dokazuje, da je število
mornarjev, ki so prišli, manj o-
nih, ki so odšli, znašalo le 250.

Komisar MacCormack pravi,
da se je dolgo obotavljal izpodi-
biti take pretirane navedbe,
ali da se sedaj čuti obveznega
to storiti, ker ni prav, da se raz-
širjajo v teh težkih časih napa-
čne informacije v svrhu vzpod-
bijanja predsodkov in nestr-
nosti. — FLIS.

Vesti iz Jugoslavije

Za evharistični kongres pri-
pravljajo se posebno veliko ce-
remonijo. Vsa kongres ima
svojega svetnika za zaščitnika,
ljubljanškemu kongresu pa bo
zaščitnica Marija Pomagaj z
Brezij! Zaradi tega bodo sliko
Marije Pomagaj prepeljali z Bre-
zij v Ljubljano, kjer jo bodo naj-
prej izpostavili v stolnici, po-
tem pa jo bo mladina v sprevo-
du prenesla na stadion, kjer bo
pod glavne svečanosti. Prenos
slike — ki je kakor pravijo ču-
dodelna — bo spet poseben dogo-
dek, posebna ceremonija. Na
Brezjah bodo dali sliko v nekak-
šno kaseto, zapečatili bodo ka-
seto in postavili na posebno pre-
urejen avto, ki jo prepelje v
Ljubljano. Kongresni odbor je
povabil ljudi, ki imajo avtomobi-
le, naj spremljajo ta trans-
port, seveda le z dostojnimi av-
tomobili. Potem jo prepeljejo
spet nazaj na Brezje. Klerikali
hočejo s prenosom te "čudodel-
ne" slike napraviti še poseben
efekt. Kongresni odbor pridno
nabira dalje denar ter so pre-
jele že lepe tisočake. Tudi šolska
mladina se bo mogla v precej-
njem številu udeležiti kongresa.
Kjer šole še nimajo novih zastav,
si jih zato zdaj nabavljajo, da
bo vse dostojno. In tako mora
po revnih vaseh zbirati šolska
mladina denar ter zbrati
po 10,000 in več Din. Najbolj
navušeni za kongres so ljubljans-
ki gostilničarji in hotelirji. Ho-
teli bodo polni, gostilničarji bo-
do služili. Če se jih udeleži res
okrog 100,000 oseb in če vsakdo
od teh da zaslužiti samo 10 Din,
je to že en milijon Din. Zato so
pa tudi bili občinski svetniki —
po večini obrtniki, tudi gostil-
ničarji — razen enega vsi za
50,000 Din podpore temu kon-
gresu, ki bo pač največji tujsko-
prometni uspeh te sezone. To
drži.

**Jetniki na boljem
ko relifni klientje**

Clinton, Ia. — Šerif okraja
Clinton sme potrošiti 15 centov
za vsako jetniško kosilo, relifni
klijentom pa je dovoljeno
samo pet centov; če je glavni
družine uposlen pri relifnem de-
lu, dobi le 9 centov za kosilo za
vsako od njega odvisno osebo.

Zadružna delavska liga, orga-
nizacija brezposelnih, je apelirala
na javnost, naj podpira nje-
ne zahteve glede zvišanja plače
delavcem, ki so uposleni pri
mestnih in državnih relifnih
projektih.

Britski reporterji v močni uniji

Skoro vsi časopisni delavci so organizirani

London. — (FP) — Splošna
unija žurnalistov ima 5650 čla-
nov, ki tvorijo 90 odstotkov čas-
opisnih delavcev v Angliji in
je ena izmed najbolj uspeva-
jih enot v močnem unijemskem
gibanju britskega delavstva. Iz-
jevala je zaprti delavnico pri
večini angleških dnevnikov in
časopisnih agenturah.

Organizacija, ki je včlanjena
v Printing & Kindred Trades
federaciji, je bila ustanovljena
l. 1907. Formirali so jo znani
časopisni delavci, ki so hoteli u-
veljaviti element gotovosti v e-
ni najnevarnejših profesij. Kmalu
so sledile sklenitve dogo-
vorov med unijo in lastniki ter
izdajatelji časopisov. Uveljavljen
je bil osemurnik, 44 ur dela in
mezna lestvica, ki določa plačo
na podlagi zmoglosti, starosti in
dolžnosti službe.

Lastniki, direktorji in upra-
vitelji časopisja so izključeni iz
članstva. Vsak, ki lahko najema
in odpušča delavce, spada v to
kategorijo.

Poleg te organizacije imajo v
Angliji tudi Institut žurnalistov,
kateremu načeljuje R. D. Blu-
menfeld, velik sovražnik radi-
kalnega delavstva. Ta organiza-
cija se drži stran od strokovne
uniješkega gibanja in naglašala
dostojanstvo in čast časopisne-
ga poklica.

Unija žurnalistov je močna
organizacija in ima ozke zveze
z raznimi tiskarskimi unijami.
V smislu dogovora je tajnik u-
nije časopisnih delavcev član ek-
sekutivnega sveta tiskarske fe-
deracije.

Poleg običajnih koristi, ki jih
nudi strokovne organizacije,
nudi ta unija tudi bolezensko
podporo, daje legalne nasvete
svojim članom in vzdržuje upo-
slevalnico.

Stavka telegrafistov končana

Delavstvo zapretilo z generalno stavko

Mexico City, Mehika. — Eno-
mesečna stavka pri Mehiki te-
lefoniki in telegrafiki družbi,
ki jo kontrolira ameriški kap-
ital, je bila zadnje dni končana,
ko je delavstvo zagrozilo z ve-
djo simpatično stavko, ki bi i-
mela značaj splošne stavke.

Poravnana je bila s kompro-
misom. Telegrafisti niso dobili
zahtevanega zvišanja plač, toda
prisilili so družbo na priznanje
organizacije in na druge konce-
sije. In upoštevajoč to dejstvo,
da je šla družba za tem, da zdo-
bi organizacijo po načinu ameri-
ških "openšarparjev", se izid
stavke lahko smatra za veliko
delavsko zmago.

Za mesec dni je stavka popol-
noma paralizirala obrat te dru-
žbe s 70 milijoni dolarjev premo-
ženja. Bila je tudi faktor za
Callesov napad na unije in vla-
do. Družba je pristala na poga-

janje, ko je delavstvo zapretilo
z generalno simpatično stavko.
Unija telegrafistov je skušala
izpodrinuti s kompanijsko uni-
jo in se pri tem poslužila dis-
kriminacij, teroriziranja stav-
karskih družin in velike časo-
pisne kampanje, v kateri je na-
glašala, da se bori proti stav-
karjem "v interesu delavstva".
Končno je morala opustiti svojo
kompanijsko unijo in priznati
delavsko unijo.

Padec ameriške zunanje trgovine

Bilanca je še ugodna

Washington, D. C. — (FP) —
Federalni trgovinski depart-
ment je pravkar objavil poro-
čilo, ki izkazuje padec ameriške
zunanje trgovine v zadnjih dva-
najstih mesecih. Detajlirane šte-
vilke kažejo, da so tujezemske
države znatno naročila za tobak,
sirovo olje in prenog, obratno
pa je Amerika importirala več
svilnega blaga in pločevine.

V zadnjih dvanajstih mesecih
je Amerika prodala evropskim
in drugim državam blaga v vred-
nosti \$2,133,144,000, uvozila pa
v vrednosti \$1,115,808,000, ne-
koliko več nego v prejšnjih dva-
najstih mesecih. Trgovinska bi-
lanca Združenih držav, kakor
izkazuje poročilo zveznega de-
partementa, je bila kljub padcu
izvoza ugodna.

**Z bojne linije organizi-
ranega delavstva**

(Nadaljevanje s 1. strani.)

slery kompaniji. Stavka je sto-
odstotna. Nastala je, ko je dru-
žba mislila, da se bo z razveljav-
ljenjem NRA lahko vrnila v —
"stare čase". Pa se je urezala.
Dokler je bila v veljavi NRA, se
je hlinila delavcem in priznava-
la njih tovarniški odbor, ne pa
unije kot take. S "povrnitvijo
v stare čase" je pa to odpadlo,
kakor tudi pravilniška lestvica.
Z napočitvijo stavke so se noga-
vičarski uniji pridružili tudi ti-
stisti delavci, okrog sto, ki prej ni-
so marali pristopiti. In soditi po
borbenem razpoloženju se bo
družba morala podati.

Najhujišji boj je pa na zapa-
du, kjer je na stvaki 40,000 le-
snih in gozdarskih delavcev, že
več tednov. Governerji vseh
treh držav — Washingtona, O-
regona in Californije — so nad
stavkarje nagajali državno mili-
co. V Tacomi je zadnji teden
brutalno napadla pet tisoč stav-
karjev ter jih razgnala prav po
janičarsko. Plinske bombe so po-
kale ko v strelskih jarkih, nakar
so hlapi kapitalizma napravili
juriš nad delavce z nasajenimi
bajonetmi ter jih podili po mestu.
V znak simpatij so zastavkali
vozniški in pristaniški delavci.

Nekaj dni prej je prišlo do
podobnega napada na lesne de-
lavce v Eureka, Cal., kjer je po-
licija ubila enega stavkarja in
ranila večje število. Policijo je
potem nasledila državna milica.
Tudi v Oregonu je governer po-
slal več kompanij vojaštva za
razbijanje te stavke.

Civilno kapitalistično gardo v
vlogi skebov pa igra kompanijs-
ka unija treh L.L.L.—Lojalna li-
ga lesnih delavcev. Ta "unija"
je bila do zdaj koncentrirana le
na zapadu. Kakor je razvidno iz
najnovejših potez antidelavskih
strategov lesnih baronov, skuša-
jo "lojalneži" razširiti svojo
skebsko organizacijo tudi na
druge lesne in gozdarske kraje
na jugu, gornjem srednjem za-
padu in severovzhodu. Med les-
nimi in gozdarskimi delavci na
zapadu so "lojalneži" popolno-
ma diskreditirani. Očitno pa
ekspanzija treh L.L.L. gre za re-
krutiranje skebov v drugih
krajih.

Federacija napovedala boj izkoriščevalcem

Boston, Mass. — Izvršni od-
bor državne delavske federacije
je napovedal boj delodajalcem,
ki bi skušali izrabiti odlok fede-
ralnega vrhovnega sodišča, s
katerim je razveljavilo zakon ob-
nove in industrijske pravilnike,
za redukcijo mezd in podaljša-
nje delovnika. Sprejel je reso-
lucijo, v kateri naglašajo, da bo
podpiral vsako stavko, ki bo o-
klicana proti takim delodajal-
cem.

Krznarska unija od- klonila ultimat ADF

Levičarjem, ki so razpu- stili svojo unijo, ho- če zapreti vrata

New York. — Unije oblači-
nih delavcev, ki so med najpro-
gresivnejšimi, se očitno ne
mislijo ravnati po "ukazu" Ma-
ta Wolla, podpredsednika Ame-
riške delavske federacije, ki je
"odredil", da morajo komuni-
stom zapreti vrata. Ta "ukaz"
se tiče predvsem krznarske u-
nije.

Konservativni voditelji fede-
racije so postali vnemirjeni ra-
di dogovora med International
Fur Workers unijo in levičarsko
Industrial Fur Workers unijo,
ki sta bili več let v hudem bra-
tomornem boju. Ta boj sta ske-
nili likvidirati z razpustom le-
vičarske krznarske unije in pri-
družitvijo njenega članstva k
stari (prvi) uniji, ki je pridru-
žena Ameriški delavski federa-
ciji.

Akcija za ta korak je bila
storjena na zadnji konvenciji
stare krznarske unije v Toron-
tu, kjer je bila sprejeta resolu-
cija, ki je nalagala novim ura-
dnikom, naj store potrebne kora-
ke za likvidiranje krvavega in
dragega boja med obema unija-
ma na podlagi združenja. Na to
je pristala tudi levičarska krz-
narska unija, ki je več let kon-
trolirala newyorški trg, najve-
čji krznarski trg v Ameriki.
Med vodji obeh unij je prišlo do
sporazuma, da komunisti razpu-
stijo svojo, močnejšo unijo in
transferirajo članstvo z vsemi
pravicami v staro unijo.

Vmes je posegla eksekutiva
ADF, ki je reakcionarnemu Ma-
tu Wollu dala mandat, naj to
združenje prepreči. On je z
Greenovo sankcijo izdal znani
"ultimat", v katerem je ukazal
unijam, da ne smejo sprejemati
komunistov v svojo serijo. Na-
mignil je tudi, da bo krznarska
unija izključena iz federacije,
če ne prekliče dogovora z levi-
čarsko unijo in zapre vrata komu-
nistom.

Petro Lucci, predsednik me-
narodne unije, je te dni na ve-
likem shodu obljubil več tisoč
krznarjem, da se bo držal za-
ključke torontske konvencije.
"Upam, da bodo krznarski de-
lavci spoznali stupidnost naše
razdvojenosti in bratomornega
boja in da se bodo v bodoče ob-
našali kot pravi unionisti na-
pram podjetniškemu razredu."

Wollu "ukaz" je dobil sličen
odziv tudi v drugih unijah
krogi. Realistični poznavalci in
kritiki komunistične razdvojen-
ne in skrajno škodljive taktike
pravijo, da tudi Wolluova takti-
ka ne vodi drugam kakor do no-
vih bratomornih bojev in dual-
nega unionizma. Če unije zapro-
vata komunistom valed tega,
ker so komunisti, so slednji pri-
sileni z nadaljevanjem svoje
pogubonske taktike dualnega
unionizma.

S to taktiko komunisti sicer
niso nikjer uspeli. Njihove "in-
dustrijske" unije so bile le na
papirju. Izjema je le krznarska
industrija. Vendar so pa tudi s
temi papirnatimi "unijami"
mnogo škodovali v stavkah, kjer
so se pojavili. In ker je bila ta
taktika, diktirana po Moskvi
pred devetimi leti, popoln fi-
asko, so zadnje čase — tudi na
ukaz Moskve — pričeli razpu-
ščati svoje "industrijske" unije
ter pričeli s taktiko "vrtanja od
znotraj". Voditelji ADF bi pa
radi preprečili to "vrtanje",
valed česar so proti sprejema-
nju komunistov v unije.

Neprestano dežev- je; povodnji na srednjem zapadu

Chicago. — Meseca junija je
bilo samo devet dni lepo vreme
in julij je pokazal, da ne bo nič
bolj. Nevhite s plohami so na
dnevnom redu in ozračje ter
zemlja kar puhtita mokrote. Še
slabše kakor v Chicagu in okoli-
ci je v severnem in zapadnem
Illinoisu. V torek se je v okolici
Rockforda utrgal oblak in naliv
je bil tak, da so v nekaj urah vsi
potoki prestopili bregove, odne-
ali štiri mostove in popolnoma
izolirali mestec Pecatonico.
Škoda na farmah in farmskih
poslopih je ogromna.

Slovenska Narodna

Ustanovljena 9. aprila 1904

2657-59 Lawndale Ave., Chicago, Ill.

GLAVNI ODOR S. N. P. J.

UPRAVNI ODSEK:

VINCENT GAINKAR, predsednik.....2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
FRED A. VIDER, gl. tajnik.....2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
LAWRENCE GRADISHEK, tajbolod.....2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
JOHN VOGRICH, gl. blagajnik.....2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
FILIP GODINA, upravitelj glasila.....2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
JOHN MOLEK, urednik glasila.....2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

ODBORNIKI:

FRANK SOMRAK, prvi podpredsednik.....996 E. 74th St., Cleveland, O.
JOHN E. LOKAR JR., drugi podpredsednik.....1198 E. 170th St., Cleveland, O.

GOSPODARSKI ODSEK:

MATH PETROVICH, predsednik.....996 E. 140th St., Cleveland, O.
ANTHONY CVETKOVICH.....983 Seneca Ave., Brooklyn, N. Y.
JOHN OLIP.....149 S. Prospect Ave., Clarendon Hills, Ill.

FOROTNI ODSEK:

JOHN GORSEK, predsednik.....414 W. Hay St., Springfield, Ill.
ANTON SULAR.....Box 27, Arma, Kana.
JOHN TRCGLJ.....Box 257, Strabane, Pa.
FRANK PODBOJ.....Box 61, Parkhill, Pa.
FRANK BARBICH.....19511 Muskoka Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODSEK:

FRANK ZATTE, predsednik.....3630 W. 36th St., Chicago, Ill.
FRED MALGAJ.....26 Central Park, Peru, Ill.
JACOB AMBROZICH.....418 Pierce St., Eveleth, Minn.

POZORI:—Korrespondenca s glavnimi odborniki, ki delajo v gl. uradu, se vrši takole:
VSA PISMA, ki se nanašajo na posle gl. predsednika, naj se naslavlja na predsednika.
VSE DRUGARNE politične in stvari, ki se tičejo gl. upravnega odbora in jedrsta volbe
naj se pošiljajo na gl. tajništvo.
Vse zadeve, ki se tičejo na bolnišni podpre, naj se pošiljajo na bol. tajništvo.
Vse zadeve v zvezi s blagajniškim poslo, naj se pošiljajo na blagajništvo.
VSE PRITOŽBE glede poslovanja v gl. upravnem odboru naj se pošiljajo Franku Rajcu,
predsedniku nadzornega odbora.
VSE PRIZIVI na gl. poslovalni odbor naj pošiljajo na John Gorška, predsednika poslo-
valnega odbora.
VSE DOPISE in drugi spisi, namizila, spisi, servise in spisi vse, kar je v zvezi s
glavnim jedrom, naj se pošilja na "PROSVETA", 2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
NOTE: Correspondence with the Supreme Office should be addressed as follows:
Communications for the supreme president should be addressed to him.
All remittances of money and business concerning lodges and members other than club
membership should be addressed to secretary's office.
Matters of club benefit should be addressed to the assistant secretary.
Financial matters under the jurisdiction of the treasurer's office should be taken up
with him.
Communications concerning the work of the executive board should be addressed to Frank
Zatte, chairman of the Board of Supervisors.

Podporna Jednota

Inkorp. 17. junija 1907
v državi Illinois

Tel. Rockwell 4904

Coughlinova tožba se bo še vlekla

Odbor za parke bo tiral zadevo do najvišje instance

Chicago. — Če bo detroitski
katoliški radiožupnik Coughlin
čakal na čikaški stadion, ne bo
letos njegovega shoda v Chicagu.
Prvi sodnijski odlok v nje-
gov tožbi proti odboru za mest-
ne parke pride najbrž danes
(petek), toda zastopniki odbora
za parke pravijo, da bodo takoj
apelirali na višje sodišče, če bo
razsodba neugodna za odbor.
Sodnik Kelly je v torek naložil
Coughlinovemu odvetniku, naj
popravi obtožnico, da bo sodišče
vedelo, kaj Coughlin prav za
prav hoče, ker vprašanja svobo-
de govora tu ne more biti.

Sodnik je tudi ostro nastopil
proti Coughlinovim pristašem,
večinoma ženskam, ki so spet
poskušale navaliti na sodnika, da
bi fanatično demonstrirale za
svojega pridigarja kakor so
prejšnji teden. Velel je izpraz-
niti sodno dvorano in okrog 300
žensk je moralo stati zunaj na
hodnikih.

Čikaška komunistična stran-
ka je poslala dva odvetnika, ki
sta povedala sodniku, da bosta
pomagala Coughlinu v obrambi
svobode govora. Ta ironična po-
steza s strani komunistov — ka-
ter "father" Coughlin divjaško
bija v svojih govorih — je iz-
zvala veselost pred sodiščem in
sodnik je rekel, da bo v petek
naznanil, če je komunistična o-
bramba potrebna.

Ako ta pravda preide na viš-
ja sodišča, se bo gotovo zavlekla
do jeseni in morda še čez zimo.

Predsednik in tajnik unije odslovljena

Willoughby, O. — Na mlado
unijo kavčarskih delavcev, ki
je pred nekaj meseci vodila mi-
litantno stavko, je Ohio Rubber
kompanija zdaj navalila z novo
taktiko. Odpuščati je pričela ak-
tivne unioniste. Prva med od-
slovljenimi sta bila Charles Lan-
ning in Leonard Duncan, pre-
sednik in tajnik unije. Zadnja
stavka je zdobil šerif s pomo-
čjo openšarske zveze iz Cle-
velanda. Teroriziranje delavcev
se nadaljuje v raznih formah.

Zahtevajo federal- no kontrolo teks- tilne industrije

New York. — Unija United
Textile Workers of America je
predložila kongresu zakonodajo
po vzoru Guffeyjevega zakon-
skega načrta glede vladnega re-
guliranja premogovne industri-
je. Zakonodaja določa ustano-
vitev posebnega federalnega od-
bora, ki naj bi kontroliral tek-
stilno industrijo.

Kandidat za samo- mor obtožen umora

Chicago. — William Ganschaw,
star 60 let, in njegova žena Eli-
zabeta, stara 58 let in že deset
paralizirana vled boleznijo, sta
zadnji ponedeljek sklenila, da u-
mrota skupaj v njunem stano-
vanju na naslovu 1657 N. Ar-
tesian ave. Preoblekla sta se v
najboljšo obleko, ki sta jo pre-
mogla in moč je nataknil gum-
jasto cevko na plinovo svetilko
v sobi, drugi konec cevke je pa
dal ženi, ki ga je ležala v po-
stetji vtaknila v usta. Nato je
odprl plin in opazoval ženo, ka-
ko je umrla. Tedaj je prišla vr-
sta nanj, toda mož se je —ustra-
šil smrti in zaprl plin. Poklical
je svoje odrasle otroke in jim
povedal, da je mati mrtva. Pri-
šla je policija, ki je Ganschawa
aretirala in ga obtožila umora
svoje žene.

Konvencija avt- nih delavcev

Detroit. — Za 26. avgusta je
tukaj sklicana prva letna kon-
vencija avtnih delavcev, ki so
organizirani v federalnih unij-
ah. Pričakuje se, da bo na tej
konvenciji ustanovljena medna-
rodna unija, oziroma dobila čar-
ter od Ameriške delavske fede-
racije.

SMUCARSKI RAJ NA MARSU

Po opazovanju Lowellove zve-
zdarne v Massachusettsu je le-
tošnje poletje na Marsu popolno-
ma nora. Če so "ljudje" na Mar-
su, tedaj imajo ta čas mesec, ki
ustreza nekako našemu avgustu,
a to je kaj čuden avgust. Še
pred kratkim je bilo tam vreme
priljubno normalno, t. j. marsov-
sko, sedaj pa je temperatura pa-
dila hipoma na kakšnih 40 sto-
pinj pod ničlo. E. C. Slipher,
brat ravnatelja te zvezdarne in
sam astronom, piše:

"Z našimi daljnogledni opazu-
jemo na Marsu ogromne gore
lesketajoče se snovi. To so led-
ne gore v bližini severnega teča-
ja. Že 30 let proučujem Mars in
takšne reči ob tem času še ni-
sem videl. Led okoli južnega te-
čaja, ki se do tega časa še dav-
no stopi, pa se dviga v polnem
poletju v vsej zimski močnatosti
in ga je kaj dobro opaziti."

Slipher niti ne pritrjuje niti
ne zavrača naziranja, da bi bila
kakšna ljudem podobna bitja na
Marsu. Če so, tedaj preživljajo
svoje poletne počitnice v prav-
nem, čeprav nekam prehladnem
smučarskem paradižu.

Ali ste že naročili Prosveto ali
Mladinski list svojemu prijate-
lju ali sorodniku v domovino?
To je edini dar trajne vrednosti,
ki ga za mal denar lahko pošlje-
te svojcem v domovino.

Jetniki v državni jetnišnici v Kansasu so se uprli slabi hrani in zastavkali v premogorovu, kateremu so bili zaposleni.

Maksim Gorki:

MATI

SOCIALNI ROMAN

— Ohrani mi škorce ... rad sem ga imel ...
— Ko se povrne, bo še cel! ...
— Kaj hočem tam? ...
A Sizov je držal nečaka za roko in počasi govoril:
— Torej, Fjodor ... proč greš ...
Fjodja se je sklonil, mu zašepetal nekaj na uho in se poredno nasmajal. Tudi sodni vojak se nasmajal, a takoj napravil strog obraz in zakašljajal.

Mati je govorila s Pavlom kakor drugi — o obleki, o zdravju, a v prsih se je prerivalo desetero vprašanj o Saši, o sebi, o njem. A pod vsem tem je ležalo in se medlo razraščalo čustvo preobilne ljubezni do sina, združeno z željo, da mu ugađa, da se približa njegovemu srcu. Strašno pričakovanje je zamrlo pustivši za seboj le neprijeten trepet ob spominu na sodnike, nekje na strani temno misel na nje. Začutila je v sebi zarodek višje, svetlejša radosti, ni je razumela in je bila v zadregi videč, da govori Malorus z vsemi. Videč, da je njemu ljubezen nujnejša kot Pavlu, ga je ogovorila:

— Sodišče mi ni bilo po godu! — mu je dejala.
— Zakaj ne, mamica? — je vzkliknil Malorus s hvalečnim nasmehom.
— Ni strašno ... nerazumljivo je ljudem, čigava je pravica? — je neodločno dejala mati.
— Oho, kaj vse zahtevate! — je vzkliknil Andrej. — Ali gre mar tu za pravico?
Vzdihnila je in dejala smeje:
— Mislija sem poprej, da bo strašno ... strašneje nego v cerkvi ... kakor služba resnice ...
— Veš, mama, kje je služba resnice? — je tiho dejal Pavel, kakor da bi jo prosil za kaj.
— Drugje nikjer, teta! — je pristavil Malorus.

— Sodišče se vrača!
Vsi so skočili na svoja mesta.
Opiraje se z eno roko na mizo je začel predsednik čitati z žuborečim glasom zakrivši obraz s papirjem.
— Obsojeni! — je dejal Sizov.

Vse je postalo tiho. Vsi so vstali in gledali na starca. Majhen, suh, ravan, je bil podoben palici, ki jo drži nevidna roka in se nanjo opira. Tudi sodniki so stali: okrogli glavar je sklonil glavo na pleča in se oziral proti stropu, župan je prekrizal roke na prsih, načelnik plematva si je gladil brado. Sodnik z velikim obrazom, njegov zabuhli tovariš in državni pravdnik so gledali proti obtožencem. In v zad za sodniki, a portreta je gledal preko njih glav car v rdeči uniformi, z ravnodušnim, belim obrazom in po licu mu je ležala žuželka ali pa je trepetala pajčevina.

— V pregnanstvo! — je olehčano vzdihnil Sizov. — Končno je, hvala Bogu! Govorili so — ječa! To ni nič, mati ... Nič!
— Vedela sem ... — je odgovorila mati z utrujenim glasom.

— Vendar ... Sedaj je gotovo! Kdo jih pozna?
Obrnil se je k obsojencem, ki so jih odvedli in dejal na glas:
— Na svidenje, Fjodor! In vsi drugi ... Srečno!

Mati je molče pokimala sinu in drugim. Rada bi bila zaplakala, pa je bilo sram.

XXVII.

Odšla je s sodišča in se začudila, da je že noč nad mestom, da gore svetilke na ulici in zvezde na nebu. Okolo sodišča so se zbirale gručice ljudi, v mrazu je škripal sneg pod nogami, mladi

glasovi so doneli. Človek v sivem bašliku je pogledal Sizova v obraz in ga urno vprašal:

— Kako se glasi sodba?
— Pregnanstvo.
— Vseh?
— Vseh.
— Hvala.
Človek je odšel.

— Vidiš? — je dejal Sizov. — Vprašujejo ...

Zdajci ju je obkolilo deset mladeničev in deklet in vzklikali so vabeč ljudi. Mati in Sizov sta se ustavila. Izpraševali so ju o sodbi, o tem, kako so se obnašali obtoženci, kdo je govoril, o čem — in iz vseh vprašanj je donela ena in ista iskrena, goreča radovednost.

— Gospoda! To je mati Pavla Vlasova! — je nekdo neglasno zaklical, in vsi so umolkli.

— Dovolite, da vam stisnem roko.
Krepka roka je stisnila materino roko in nekdo je vzemirjeno izpregovoril.
— Vaš sin nam bo vsem za zgled moštva ...
— Živelci ruski delavci! — je zadonel zvonek klic.

— Živela revolucija!

Hrup je naraščal, se množil, planil zdaj sem, zdaj tja; odposod so vrel ljudje in postajali okoli Sizova in matere. Po zraku so švigali policijski žvižgi, ampak njih čvrčanje ni zadušilo krikov. Starec se je smejal, a materi se je to zdelo kakor prijetne sanje. Zasmejala se je, stiskala roke, priklanjala se, in drobne svetle solze so ji stiskale grlo. Njene noge so trepetale od utrujenosti, a z radostjo nasičeno srce, ki je vse doživljalo, je odsevalo vtiske kakor svetlo povračje jezera. Blizu nje je govoril jasen glas vzemirjeno:

— Sodrugi! Prijatelji! Počast, požirajoča ruski narod, je danes zopet pogoltnila s svojim brezdanjim, požrešnim žrelom ...
— No, mati, pojdiva! — je dejal Sizov.

V tem trenutku se je od nekod pojavila Saša, vzela mater pod pazduho in jo urno vlekla s seboj na drugo stran ulice rekoč:

— Pojdite ... udarili bodo na množico, ali pa začno z aretacijami ... Kaj? Pregnanstvo? V Sibirijo?

— Da, da ...

— A kakšen je bil ... in je kaj govoril? Sicer pa vem. Silnejši in preprostejši je bil od ostalih ... in tudi trši, kajne? Mehak je, nežen, ali sram ga je razodeti svoja čustva. ... Jasen in trd je kakor sama resnica ... V njem je vse ... vse! A v marsičem si dela silo sam ... iz strahu, da ga moti pri delu; dobro vem ...

Njen goreči šepet, njene strastne besede so pomirile materino razburjenje in poživilje njene upadle sile.

— Kdaj pojedete k njemu? — je tiho in ljubeznjivo vprašala Saša in stisnila njeno roko k svojem telesu. Uverjeno je deklet gledalo predse in odgovorilo:

— Čim najdem koga, ki prevzame moje delo ... Tudi jaz čakam na državnega pravdnika. Najbrž me tudi preženo v Sibirijo ... tedaj izrazim željo, da me pošljejo tja, kjer bo on.

— Odzadaj se je oglašil Sizov:
— Pozdravite ga tedaj v mojem imenu ... Sizov, veste ... On me pozna ... Stric Fjodora Mazina ...

Saša se je ustavila, se obrnila in iztegnila roko.

— Znana sem s Fjodjo, kličejo me za Aleksandro.

— A po očetu?

Pogledala ga je in mu odgovorila:

(Dalje prihodnjik.)

Frederic Boutet:

Razočaranje

Na plesnem večeru je dejala Gilbertu pri tangu mlademu, elegantnemu možu visoke postave, ki je z njim delala krasne figure tanga:

— Čujte, Jean, odločitev je padla, omožim se.

Jean Prony ni mogel skriti silnega presenečenja, in malo je manjkalo, da ni pokvaril enega tempa tanga, kar je pričalo, kako zelo je razburjen.

— Kaj, omožiti se hočete, Gilberta? S kom pa?

— Z Adrienom Ancomom.

— S to zverino z očali?

Njen kratek smeh ni bil iskren.

— Pretiravate ... in to ni baš lepo napram meni.

— Ali vas silijo? Kdo vas sili v zakon?

— Skomignila je s svojimi golimi rameni.

— Nihče me ne sili, pač mi pa svetuje tako zdrava pamet.

— Toda vi, Gilberta, tako dražestna, tako rahločutna, hočete skleniti zakonsko zvezo po zdravi pameti?

— Da, v vsej njeni grozi, ki jo v polni meri čutim, jaz, tako dražestna, tako rahločutna, kakor pravite ... Toda ne šalite se. V resnici ima Ancom, čeprav mu manjka malo zunanje elegan-

ce, druge lepe lastnosti in mislim, da bo mojemu očetu zelo koristen družabnik v njegovih podjetjih, ki so začela nekam pešati ... Prišel je večkrat k nam, videl me je ... no in tako ...

— In tako vas bo kupil.

— Ne, to ni kupčija ... to je po zdravi pameti sklenjena zakonska zveza, kar izrecno ponavljam ... Kaj hočete, prijatelj, lepo je zblizati se tako, kakor

ava se midva, na tenisu in na družabnih večerih, in živeti tako nekaj mesecev, toda vse življenje ne more biti tako ...

Obmolnila je, tango je bil končan. Ploskanje plesnih parov, ki so se neradi ločili od prijetnega tanga, je znova obudilo godbo. Gilberta se je znova zabavala z Jeanom v plesnem ritmu.

— No, kaj ste mi že vse povedali? — je vprašala nekam razočarano.

— Kaj naj vam pa še povem, Gilberta? Strašno mi je žal ...

Kaj naj vam rečem? Mar naj ponavljam, da vas ljubim? ...

Cemu to? ... Saj itak sami veste ...

— Tako močite, ki me tako nepričakovano obveščate o nji.

— Mislija sem, da je pametneje, če vam povem to, predno pride ta novica v javnost ... Kaj bi vam bilo ljubše, če bi zvedeli to od tujega človeka?

— Ne vem ... nisem zmogel treznega prevdarka ... Strašno mi je žal ... Tako rad vas imam ...

— Kako krasni ste, Gilberta, — ji je dejal, ko jo je držal med plesom v svojem naročju.

— Srečen sem, da vas zopet

Tedaj je ona omožnila in tango je bil končan. Ves potr jo je odvedel Jean k buffetu, kjer je izpraznil čašo šampanjca, kakor da je strup. Potem je pa odšel. Imel je neprijeten občutek, bolelo ga je razočaranje, grizla ljubosumnost. Ta mala Gilberta, tako dražestna, nežna, temperamentna, s katero je preživel toliko krasnih intimnih ur in ki je bila, kakor se je zdelo, tako rada z njim ... Kako to, da je bila pripravljena skleniti to zakonsko zvezo ... vzeti tega Ancoma, tako brezpomembnega in toliko starejšega od nje? ... To mu nikakor ni šlo v glavo ...

Slednjič so mu šinile v glavo nove, prijetnejše misli ...

Jean se je redko sestajal z Gilberto pred njeno poroko in nič več nista načevala tega vprašanja, kakor da sta si oba mislila: čemu vse to? ... Mlada žena se je odpeljala s svojim možem na običajno ženitovanjsko potovanje. Potem je prišlo polletje in počitnice na morju, s sorodniki. Jean jo je videl prvič po poroki šele jeseni v družbi.

Zdela se mu je zapeljivejša kakor prej. Bila je žena. Zdelo se je, da zastrira nerazumljiva melanholija njeno mikavnost, da jo muči in krasni.

— Kako krasni ste, Gilberta, — ji je dejal, ko jo je držal med plesom v svojem naročju.

— Srečen sem, da vas zopet

vidim ... Ah, Gilberta, kako sem se izmučil ...

Nadaljeval je. Skrbno je bil pripravil lepo zvoneče fraze za to prvo srečanje.

Gilberta ga je molče poslušala in le tu pa tam je dvignila k njemu svoje krasne oči. Vedel je, kako je dovzetna za lepe besede, kako jo prevzamejo čustva; bila je celo malo romantična. Bil je dovolj takten, da se o Ancomu ni točneje izražal, pač ji je pa namignil, da dobro ve, da z njim ne more biti srečna.

Po tem prvem srečanju si je prizadeval, da bi se čim večkrat sestel z njo. Zdelo se je, da ji je to prijetno; poslušala je njegove ognjevitte izpovedi molče ali pa je le tu pa tam kaj pripomnila.

— Vedno bolj jo razvemam, — je pomislil ves zadovoljen.

— Se se bori sama s seboj, z ljubeznijo, ki jo je vedno čutila do mene, toda zmagal bom.

In res je imel prijeten občutek zmage, ko mu je Gilberta na plesu ob koncu novembra odgovorila na njegovo moleodvanje, upirajoča svoje oči v njegove. — No da, jutri ob petih pri vas.

Pridružila se je svojemu možu, ki je baš odhajal iz salona, kjer so igrali bridge, in z njim je zapustila družabni večer.

Tudi Jean je kmalu odšel. Bil je ves v ognju od radosti. Jutri pride to dražestno bitje k njemu. Niti sanjalo se mu ni, da bo tako kmalu zmagal.

V svojem elegantnem stanovanju je naslednjega dne sam pripravil vse za sprejem dražestne Gilberte. Prinesel je rož, pripravil zakuske. Potem se je v svileni pižami zleknul na divan in si prižgal orijentalno cigareto, čije duhteč dim se je dvigal do lestence v obliki grozda (dekoracija, na katero je bil zelo ponosen) in čakal je ... Še nikoli ni pričakoval ženske s tako opojnostjo.

Ni se zakasnila. Vstopila je naglo. Zaprl je vrata in se približal mladi ženi, govoreč o svoji radosti.

— Gilberta, dušica moja ... tu ste ... Ah, kako težko sem uupal ... Zdaj ste tu, zdaj je pozabljeno, koliko sem pretrpel ... Toda kaj je, vam, Gilberta?

Zavita v svoj plašč je stala pred njim nima in ga nepremično, trdo gledala.

— Ljubljena, zbegani ste, — ji je šepetal. — Pomirite se. Najina ljubezen bo končno premagala vse. Ljubim vas ...

Hotel jo je objeti in poljubiti.

Pahnila ga je od sebe.

— Pustite me! Ne dotikajte se me! Ne ljubim vas, sovražim vas ... Prišla sem k vam samo zato, da vam povem to v obozr. Ljubila sem vas, zdaj vas sovražim. Ljubila sem vas strastno, ko sva se sestajala pred mojo poroko ... Na konec sveta bi bila šla z vami, pripravljena sem bila postati vaša družica, vaša zakonska žena, ki bi delila z vami dobro in zlo ...

— Vi pa tega niste razumeli, ali bolje rečeno, niste hoteli razumeti. Niste si hoteli nakopati žene ... in pa, bila sem brez premoženja, kar je glavno, kaj ne? ...

Govorila je z globokim in razburjenim glasom. Lovila je sapo. Bil je zbegan, presenečen, poskusil je ugovarjati.

— Pomislite vendar, to je nesmiselno ... Ljubim sem vas strastno, toda nuditi sem vam mogel samo srednji položaj ... Samo iz rahločutja ...

— Molčite, ne lažite! Kaj vam dovoljuje trditi, da bi tudi srednjih razmer ne bila sprejela? Kako ste si mogli dovoliti o meni sodbo, da bi bila žrtvovala ljubezen dobričakeljnosti? Morda je na svetu mnogo takih žensk, toda jaz nisem taka ...

In vi ste to dobro vedeli! Vedeli ste dobro, da čakam samo na besedo, pa bi bila vaša in presrečna. V to besedo sem verovala do zadnjega. Pričakovala sem jo še tistega večera, ko sem vam povedala, da se nameravam omožiti ... Zaroka bi bila takoj razdrta ... Presrečna, bože moj, presrečna! Toda črhnila niste ni besedice, vi sebičneži, vi strahopetneži! ... In pustili ste me omožiti se, mene, rahločutno in dražestno, kakor ste sami dejali ... Omožiti se tako, kakor sem storila ... In dovolili ste si celo zabrusiti mi listega večera v obraz, da se prodajam! Ne, vi sami ste me pustili, da sem se prodala ... Jaz sploh nisem vedela, kaj delam ... kaj bo iz te-

ga ... So stvari, ki jih človek ne razume, dokler jih ne doživi ... Toda vi ste vedeli ... Vedeli ste ... in zapustili ste me ... iz preračunljivosti ... Da, iz preračunljivosti, to sem spoznala pozneje. Mislili ste si: Ljubi me, svojega moža ne ljubi, zopern ji bo ... Ko se zopet sestaneva, postane moja ljubica; ne da bi mi bilo treba skrbeti za njo kot za ženo, bom imel prijetno, lahko dostopno in ceneno ljubico ...

— Gilberta, ne dovoljujem vam ...

— Molčite! Resnico govorim. Mar mislite, da včeraj zvečer nisem videla vašega sebičnega zadoščenja, ko sem privolila, da pridem k vam. Videla sem vam na obrazu, kako ste si mislili:

To sem hotel! Posrečilo se mi je ... In danes ste me pričakovali blaženi, trdno prepričani, da boste dosegli svoj cilj.

— Ah, ah, gostija, rože, vonjave, pižama ... Vse to zame! Kako nevaležna sem ... Biti bi morala presrečna ... Lepo, malo, dobro pripravljeno zakonolomstvo ... No torej, vidite, ne vem, če bom kdaj varala svojega moža ... to ni izključeno, celo verjetno je ... O tem bi bilo zdaj še pregodaj govoriti ...

Toda z vami ga ne bom varala, slišite, z vami nikoli! Sovražim vas!

Odšla je in zaloputnila za seboj vrata predsobe.

Jean Prony je stal nekaj časa nepremično, osupel, presenečen. Potem se je ozrl po sobi, pripravljeni za ljubezen, na lestence v obliki grozda, na bogato obloženo mizo, na rože in na svojo lastno postavo v zrcalu v paradni pižami.

— Kako neumna je, saj sploh ne zna živeti, — je zašepetal nejevoljen, ogorčen, razočaran, in zaničljivo je skomignil z rame.

Wilhelmine Baltinester:

Stiskač

— Veš, Avgusta, to mi v resnici ne gre v glavo, da moraš zmerom nekaj jesti ali pa piti!

Tako je dejal gospod Strampf svoji lepi ženi, ko sta se peljala na nedeljski izlet.

V železniškem vozu so prodajali pijače in jedila. Kakor v bufetu! Gospa Avgusta je bila pravkar rekla svojemu možu:

— "Oskar, turško bičila!"

— "Mar nisi čitala, da tukajle nikogar ne silijo s pijačo in jedjo? Ne razumem te, Avgusta! Pred vsem: kava ti škoduje! Razen tega sva se včeraj zmenila, da ne bova več toliko zapravljala na izletih, in ti seveda pričneš že kar v vlaku. Saj doma ob tej uri tudi ne piješ turške!"

— "Prosim te, bodi vendar že tiho! Smešno si skop!"

— "Nisem skop; štedljiv pač, in tega tebi manjka. Kava ti škoduje. Zdravnik ti je tako povedal!"

— "Kaj ve ta bedak!"

— "Cemu ga pa potem kličeš; morda nič ne računi!"

— "Tako, zdaj mi še zdravnik ne privoščiš. Ali naj mar poginem? To je že od sile!"

— "Pravkar si trdila, da je zdravnik bedak!"

— "To je moja stvar!"

Gospod Strampf je ježno pograbil časnik in pričel čitati. Zmerom je tako napravil konec zakonskim prepričam. Toda nekaj ga je tokrat še ščegetalo v grlu. Moral je z besedo na dan!

— "Emi se je prejšnjo nedeljo peljala v jedlinem vozu. Imela je novo sportno obleko. Pila je tur-

sko. Vlak se je nenadoma sunkovito ustavil in polila si je vso kavo na krilo. No zdaj pa premisli, ali ni to od vraga?"

Gospa Avgusta se je vgriznila v jezik in molčala ko riba.

— "Vprašal sem te, ali ni od vraga; mar ne slišiš?"

— "Veš kaj, dragi, ti in tvoje obnašanje — vse je tako smešno, da se mi že kar stidi. Prihodnjič si kar izmisli, da se je zaradi turške kave zgodila železniška nesreča!"

Gospod Strampf se je naslonil nazaj in se pislil ni.

Gospa Avgusta je gledala skozi okno v daljavo in premišljevala: "Kako žalostno je moje življenje! Učila se nisem ničesar, vsaj nič poštenega — potem sem pa izbirala moža, dokler nisem našla tega izbirka! Ta svoj godrnjavi visa-vis, ki mi še turške kave ne privoščijo!"

Na glas je pa dejala:

— "Zakon je res težek križ!"

Za časnikom se ni nič zganilo: molk!

— "Ti me tako 'razvajaš', da se mi kar čudno zdi!"

Molk!

— "Da, da, možje govore samo takrat, kadar zatrjujejo svojo zvestobo, ali pa kadar jim žene preveč denarja porabijo!"

Izza časnika:

— "Mar dvomiš o moji zvestobi?"

— "Misliš, da sem tako zelena, da ti verjamem?"

— "To je pa že od sile!"

— "Ni dedca na vsem svetu, ki bi bil zvest. Tako je že moja pokojna babica zmerom dejala!"

— "O tem tvoja babica pač ni imela pojma!"

— "Kaj? Pojma da ni imela? Bila je zelo pametna in povsod spoštovana gospa!"

— "Ze mogoče! Toda moških vseeno ni poznala!"

— "Seveda, vse kar se tiče moje družine ti ni nič mar. To ti je že tako v krvi! Seveda, tvoji ljudje, ti so pametni, da je kaj!"

— "Pusti, prosim te, sorodstvo!"

— "Ze prav! Kadar govoriš o svojih, jih zmerom zagovarjaš; moje pa zmerjaš!"

— "Kdaj sem pa, vraga, zmerjal tvoje ljudi?"

— "Pravkar; mojo babico!"

— "Oprost! Dejal sem samo, da ni poznala moških navad."

— "Mir mi daj!"

Edward Beneš, čehoslovaški zunanji minister, in Litvinov, sovjetski zunanji komisar.

ško. Vlak se je nenadoma sunkovito ustavil in polila si je vso kavo na krilo. No zdaj pa premisli, ali ni to od vraga?"

Gospa Avgusta se je vgriznila v jezik in molčala ko riba.

— "Vprašal sem te, ali ni od vraga; mar ne slišiš?"

— "Veš kaj, dragi, ti in tvoje obnašanje — vse je tako smešno, da se mi že kar stidi. Prihodnjič si kar izmisli, da se je zaradi turške kave zgodila železniška nesreča!"

Gospod Strampf se je naslonil nazaj in se pislil ni.

Gospa Avgusta je gledala skozi okno v daljavo in premišljevala: "Kako žalostno je moje življenje! Učila se nisem ničesar, vsaj nič poštenega — potem sem pa izbirala moža, dokler nisem našla tega izbirka! Ta svoj godrnjavi visa-vis, ki mi še turške kave ne privoščijo!"

Na glas je pa dejala:

— "Zakon je res težek križ!"

Za časnikom se ni nič zganilo: molk!

— "Ti me tako 'razvajaš', da se mi kar čudno zdi!"

Molk!

— "Da, da, možje govore samo takrat, kadar zatrjujejo svojo zvestobo, ali pa kadar jim žene preveč denarja porabijo!"

Izza časnika:

— "Mar dvomiš o mo